

Sygn. akt I C 539/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2015r

Sąd Rejonowy w Brzesku Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : **SSR Marek Jałowiecki – Paruch**

Protokolant : **Magdalena Baran**

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2015r. w Brzesku

na rozprawie

sprawy z powództwa **L. P.**

przeciwko (...) **SA w S.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) SA w S. na rzecz powoda L. P. kwotę 14.677,53 zł (czternaście tysięcy sześćset siedemdziesiąt siedem złotych 53/100) z ustawowymi odsetkami od 20 stycznia 2014r do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) SA w S. na rzecz powoda L. P. kwotę 3.934,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2.400,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

SR M. P.

S/

- odnotować wyrok,

- kal. 3 tygodnie,

- po prawomocności zwrócić pozwanemu resztę z zaliczki

20.07.2015r

Sygn. akt I C 539/14

UZASADNIENIE

WYROKU Z DNIA 20 LIPCA 2015R.

Powód L. P. wniósł przeciwko (...) S.A. w S. (poprzednik (...) S. A. w S.) pozew, w którym domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 14 677,53 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20 stycznia 2014r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W uzasadnieniu podał, że w dniu 19.12.2013r. między miejscowością B., a P. doszło do zdarzenia, którego skutkiem było uszkodzenie pojazdu marki k. (...) o nr rej. (...). Powód, kierując pojazdem jechał w kierunku B.. Nagle na drogę wskoczyło stado dzikich zwierząt – saren lub jeleni. Zwierzęta uderzyły w samochód w wyniku czego powód stracił panowanie nad pojazdem i zjechał z drogi, zawadzając o betonowy słupek w wysokości ok. 15 cm. O zaistniałym zdarzeniu powód poinformował Policję w B. oraz zgłosił szkodę do pozwanego, ponieważ miał wykupione u niego ubezpieczenie auto-casco. Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego dokonał oszacowania szkody, lecz odmówił przyjęcia odpowiedzialności podnosząc, że opisane w zgłoszeniu szkody i protokole oględzin uszkodzenia pojazdu nie powstały w deklarowanych przez powoda okolicznościach.

Pozwany (...) S.A. w S. (poprzednik (...) S. A. w S.) w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swego stanowiska podał, że żądania pozwu są bezzasadne i że kwestionuje roszczenia pozwu zarówno co do zasady jak i co do wysokości. Pozwany podkreślił, że na podstawie analizy całokształtu zebranego w sprawie materiału ustalił, iż do uszkodzenia pojazdu marki k. (...) nie doszło w przedstawionych przez powoda okolicznościach. Pozwany podniósł, iż w trakcie postępowania likwidacyjnego pozwany składał niespójne i niekompletne wyjaśnienia, budzące wątpliwości czy przedmiotowe zdarzenie faktycznie miało miejsce. Przede wszystkim powód miał trudności ze znalezieniem miejsca zdarzenia. Na wskazanym przez powoda miejscu zdarzenia brak było jakichkolwiek śladów wskazujących, że doszło w tym miejscu do zdarzenia opisywanego przez powoda. Nie znaleziono również słupka, w który powód miał rzekomo wjechać po tym jak stracił panowanie nad pojazdem. Ponadto patrol wysłany na miejsce zdarzenia nie odnalazł zwierzęcia, które według powoda zginęło w wyniku zderzenia z jego samochodem. Poza tym pozwany kwestionował wysokość dochodzonej pozwem kwoty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód zawarł z pozwanym (...) S.A. w S. (poprzednik (...) S. A. w S.) umowę dobrowolnego ubezpieczenia auto – casco (nr polisy (...)), której przedmiotem był pojazd marki k. (...) o nr rej. (...). Ubezpieczenie obowiązywało strony w okresie od 9.12.2013r. do 8.12.2014r.

Dowód: polisa ubezpieczenia k. 9, ogólne warunki ubezpieczenia „Mój samochód” k. 44-49

W dniu 19.12.2013r. około godz. 17.00 powód poruszał się samochodem marki k. (...) nr rej. (...) na drodze B.- P., w kierunku B.. W pewnym momencie z pół znajdujących się po lewej stronie drogi na jezdnię wyskoczyło stado saren lub jeleni. Jedno ze zwierząt uderzyło w lewy bok samochodu. Natomiast drugie ze zwierząt uderzyło w dolną część pojazdu tj. chłodnicę i zderzak, następnie to samo lub inne zwierzę uderzyło w pokrywą silnika i przednią szybę samochodu. Kierujący pojazdem nie hamował tylko odruchowo skręcił kierownicą na pole po prawej stronie i zjechał z drogi zawadzając o betonowy słupek.

Dowód: sprawozdanie z dnia 01.02.2014r. z przeprowadzonych czynności sprawdzających dotyczących kolizji drogowej z dnia 19.12.2013r. k. 57-60, protokół rozpytania na okoliczność zdarzenia ubezpieczeniowego z 28.01.2014r. k. 50-53, opinia biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych J. Ś. k. 90-99, zeznania powoda L. P. k. 72-73

W wyniku zaistniałego zdarzenia jedno ze zwierząt poniosło śmierć. Powód o zaistniałym zdarzeniu powiadomił policję, która poinformowała powoda, że wyśle odpowiednie służby na miejsce zdarzenia aby usunąć martwe zwierzę. Powód o zajściu poinformował również pozwanego, a następnie na własną rękę odholował samochód do warsztatu w B., którego jest właścicielem.

Dowód: pismo Komendy Powiatowej Policji w B. z dnia 18.02.2014r. oraz z 26.11.2014r. k. 56, 69, sprawozdanie z dnia 01.02.2014r. z przeprowadzonych czynności sprawdzających dotyczących kolizji drogowej z dnia 19.12.2013r. k. 57-60, protokół rozpytania na okoliczność zdarzenia

ubezpieczeniowego z 28.01.2014r. k. 50-53, zeznania powoda L. P. k. 72-73, płyta CD zawierająca nagranie zgłoszenia na policji k. 70

(...) techniczne ubezpieczyciela (pозwanego) podjęły czynności likwidujące szkodę i w dniu 23.12.2013r. przeprowadziły oględziny uszkodzonego samochodu, sporządzając na tę okoliczność stosowną ocenę techniczną oraz wycenę wysokości szkody powstałej w pojeździe na kwotę 14.677,53 zł brutto..

Dowód: zgłoszenie szkody komunikacyjnej k. 8, kalkulacja kosztów naprawy pojazdu k. 7, płyta CD zawierająca zdjęcia fotograficzne uszkodzonego samochodu k. 63

Pozwany odmówił wypłaty odszkodowania podnosząc, iż opisane w zgłoszeniu szkody i protokole oględzin uszkodzenia pojazdu powoda nie powstały w przedstawionych przez powoda okolicznościach. Pozwany podał, iż podczas przeprowadzania czynności sprawdzających dotyczących kolizji drogowej z dnia 19.12.2013r. powód nie umiał wskazać dokładnego miejsca zdarzenia oraz słupka, na który powód najechał po zderzeniu ze zwierzętami. Ponadto na miejscu zdarzenia nie znaleziono żadnych odłamków części uszkodzonego samochodu.

Dowód: pisma pozwanego z dnia 31.01.2014r. oraz z dnia 14.03.2014r. k 42,43, sprawozdanie z dnia 01.02.2014r. z przeprowadzonych czynności sprawdzających dotyczących kolizji drogowej z dnia 19.12.2013r. k. 57-60, raport z ustaleń z 12.02.2014r. k. 61-62

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedstawionych wyżej dokumentów, opinii biegłego, zeznań powoda oraz dokumentów i zapisów dźwięku na płytach CD.

Jeżeli chodzi o dokumenty, to Sąd dał wiarę przywołanym wyżej dokumentom, bowiem nie budziły one wątpliwości Sądu co do autentyczności oraz nie były kwestionowane przez strony. W oparciu o te dokumenty Sąd ustalił przebieg zdarzenia z dnia 19.12.2013r. Sąd dał wiarę również przedstawionemu przez powoda dokumentowi zawierającemu kalkulację kosztów naprawy pojazdu. Wysokość ustalonej tym dokumentem szkody była kwestionowana przez stronę pozwaną, jednak Sąd dał wiarę temu dokumentowi, ponieważ został on sporządzony przez stronę pozwaną, a strona powodowa nie kwestionowała tych wyliczeń. Sąd za wiarygodne uznał również nagranie na płycie CD nadesłanej przez Komendę Powiatową Policji w B., ponieważ nie budziło wątpliwości Sądu i nie było kwestionowane przez strony.

Zaakceptował Sąd opinię biegłego J. Ś., bo jest pełna, jasna i logiczna. Wnioski płynące z tej opinii znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zwłaszcza w zeznaniach powoda. Biegły stwierdził, że uwidocznione na samochodzie uszkodzenia, można przyporządkować do kontaktu kolizyjnego ze zwierzęciem typu sarna (uszkodzenia błotnika lewego, uszkodzenie poszycia drzwi lewych). Odnosząc się do twierdzeń powoda, że po zjechaniu na pobocze nastąpiło uderzenie w betonowy słupek, biegły stwierdził, że uszkodzenia pojazdu na obszarze prawego przodu w dolnej jego części jest typowo charakterystyczne dla najechania wewnętrzną częścią obręczy koła na przeszkodę twardą. Nic nie sprzeciwia się przyjęciu, że takie uszkodzenie mogło zostać wywołane najechaniem kołem na słupek.

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom powoda L. P., bo znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym któremu Sąd dał wiarę.

Sąd zważył co następuje:

Powód L. P. w pozwie skierowanym przeciwko (...) S.A. w S. (poprzednik (...) S. A. w S.) domagał się zapłaty odszkodowania za uszkodzenie pojazdu w dniu 19.12.2013r. Powód od 9.12.2013r. posiadał wykupioną w powyższej firmie ubezpieczeniowej polisę dobrowolnego ubezpieczenia auto- casco.

Zgodnie z art. 353¹ k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

Natomiast zgodnie z art. 805 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

W przedmiotowej sprawie Ogólne Warunki Ubezpieczenia (§10 pkt 1 podpunkt 2) przewidywały odpowiedzialność pozwanego za uszkodzenie samochodu w wyniku kolizji ze zwierzęciem (§10 pkt 1 podpunkt 2). Pozwany odmówił jednak wypłaty odszkodowania podając, że samochód nie został uszkodzony w okolicznościach przedstawionych przez powoda. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe wykazało jednak, że pojazd został uszkodzony w wyniku zderzenia ze zwierzęciem lub zwierzętami. Na fakt ten wskazują korespondujące ze sobą dowody: płyta CD z nagraniem zgłoszenia zdarzenia na Komendzie Powiatowej Policji w B., opinia biegłego oraz zeznania powoda. Pozwany zarzucał powodowi, iż podczas przeprowadzania czynności sprawdzających 28.01.2014r. nie umiał on wskazać dokładnego miejsca zdarzenia oraz znaleźć słupka, na który najechał po zjechaniu z drogi. Trudno jednak wymagać - prawie półtora miesiąca po kolizji - aby powód dokładnie wskazał miejsce zdarzenia na 5 km odcinku drogi, a co za tym idzie znalazł 15 cm słupek. Dodatkowo należy mieć na uwadze, że do kolizji doszło około godz. 17 po zapadnięciu zmierzchu, a w momencie rekonstruowania przez powoda przebiegu zdarzenia teren był zaśnieżony co dodatkowo utrudniało odnalezienie dokładnego miejsca kolizji. Pozwany podnosił również, że na wskazanym przez powoda miejscu zdarzenia brak było śladów kolizji oraz odłamków części samochodu. W tym miejscu również należy podkreślić, że od kolizji, w momencie przeprowadzania czynności sprawdzających minęło półtora miesiąca, odłamki części samochodu mogły zostać przeniesione przez wiatr lub deszcz albo co podkreślano już wyżej wskazane przez powoda miejsce kolizji mogło nie być rzeczywistym miejscem zdarzenia. Pozwany wskazywał również, że przybyłe na miejsce zdarzenia służby nie odnalazły martwego zwierzęcia, trudno jednak obarczać winą za to powoda, który po całym zajściu udał się do domu aby zorganizować transport uszkodzonego samochodu, którego nie można było uruchomić. Zwierzę mogło zostać usunięte przez kogoś innego, albo można również przypuszczać, że zwierzę wcale nie poniosło śmierci w wyniku kolizji tylko straciło przytomność, a po chwili ocknęło się i uciekło do lasu. Pozwany kwestionował jakoby szkoda powstała w samochodzie mogła powstać w okolicznościach przedstawionych przez powoda. Biegły z zakresu rekonstrukcji wypadków stwierdził jednak, że uszkodzenia przedstawione na zdjęciach fotograficznych mogły zostać spowodowane na skutek zderzenia ze zwierzęciem typu sarna. Ponadto uszkodzenie przedniej dolnej części samochodu jest charakterystyczne dla kontaktu samochodu z twardą przeszkodą np. w wyniku najechania na słupek betonowy. Pozwany ponadto podniósł, iż zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczenia powód był zobowiązany do opisanie rzeczywistego przebiegu zdarzenia i okoliczności powstania szkody. Ponadto poszkodowany był obowiązany do wypełnienia wszelkich wymaganych przez ubezpieczyciela dokumentów, niezbędnych do prawidłowej likwidacji szkody. Zgodnie natomiast z § 91 ogólnych warunków ubezpieczenia w przypadku nie dopełnienia przez ubezpieczonego obowiązków wymienionych m. in. w § 88 pozwany mógł odmówić wypłaty odszkodowania w całości lub w odpowiedniej części, w zależności od tego w jakim stopniu niedopełnienie tych obowiązków miało wpływ na ustalenie przyczyny wypadku, okoliczności wypadku, rozmiaru szkody lub wysokości odszkodowania. W ocenie Sądu powód dopełnił wszystkich wymaganych obowiązków. Przede wszystkim po samym zajściu zdarzenia skontaktował się z pozwanym, wypełnił druk zgłoszenia szkody komunikacyjnej, udostępnił zniszczony pojazd w celu dokonania kalkulacji kosztów naprawy pojazdu oraz aktywnie współpracował z pozwanym i udzielał wszelkich wyjaśnień podczas wyjaśniania okoliczności powstania szkody (świadczy o tym protokół rozpytania na okoliczność zdarzenia ubezpieczeniowego z dnia 28.01.2014r. oraz sprawozdanie z przeprowadzonych czynności sprawdzających z dnia 01.02.2014r.). Sąd nie podziela również zdania pozwanego, jakoby jednym z powodów uzasadniających odmowę wypłaty odszkodowania był fakt, że powód nie okazał ponownie uszkodzonego samochodu półtora miesiąca po zdarzeniu. Należy bowiem zwrócić uwagę, że wówczas samochód był już częściowo wyremontowany i nie mógł już odgrywać istotnej roli podczas rekonstrukcji wydarzeń z 19.12.2013r. W ocenie Sądu przedstawiony przez powoda opis kolizji jest zgodny z przywołanymi wyżej dowodami i uzupełnia je.

W związku z tym, iż następcą prawnym (...) S.A. w S. zostało (...) S. A. w S., Sąd kwotą odszkodowania obciążył następcę prawnego ubezpieczyciela powoda. W wyroku została zasądzona na rzecz powoda kwota 14 677,53 zł, na taką bowiem sumę pozwany wycenił szkodę powstałą w pojeździe. Powód nie kwestionował wysokości dokonanej przez

pozwanego wyceny oraz nie żądał przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego. Sąd również nie dopuścił z urzędu takiej opinii uznając, że skoro pozwany przeprowadził likwidację szkody i dokonał wyceny uszkodzeń pojazdu, a powodem odmowy wypłaty odszkodowania było, to że szkoda nie powstała w okolicznościach przedstawionych przez powoda, to nie ma żadnych podstaw do tego aby kwestionować i zmieniać wysokość wyliczonej szkody. Niezrozumiałym dla Sądu jest dłaczego pozwany, skoro sam dokonał wyceny szkody potem ją kwestionuje. Postępowanie takie jest wbrew zasadom logicznego myślenia. W innych tego typu postępowaniach dotyczących likwidacji szkody ubezpieczyciel wycenia szkodę, a to pozwany ewentualnie jeśli nie zgadza się z tą wyceną odwołuje się i podważa jej wysokość.

Gdyby postępowanie likwidujące szkodę zostało przeprowadzone prawidłowo to szkoda mogła być zlikwidowana w terminie 30 dni od daty zgłoszenia, zgodnie z art. 817 § 1 kc. Szkoda została zgłoszona w dniu 19.12.2013r. i powinna być zlikwidowana do dnia 19.01.2014r. Skoro szkoda nie została naprawiona w tym terminie, od dnia 20.01.2014r. powodowi przysługują odsetki ustawowe. Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 października 2013 r. (VI ACa 468/13 LEX nr 1430891) ubezpieczyciel jest obowiązany do dokonywania fachowych czynności w celu ustalenia przesłanek swojej odpowiedzialności. Nie może wyczekiwać na prawomocne orzeczenie sądu. Bierne oczekiwanie ubezpieczyciela na wynik toczącego się procesu naraża go na ryzyko popadnięcia w opóźnienie lub zwłokę w spełnieniu świadczenia odszkodowawczego. Rolą sądu w ewentualnym procesie może być jedynie kontrola prawidłowości ustalenia przez ubezpieczyciela wysokości odszkodowania (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2000 r., III CKN 1105/98, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 143, z dnia 19 września 2002 r., V CKN 1134/2000, niepublik. oraz z dnia 15 lipca 2004 r., V CK 640/03, niepublik.). Od wyżej wymienionego dnia, w zakresie żądań zgłoszonych do ubezpieczyciela stosownie do art. 481 § 1 k.c. rozpoczął bieg termin do odsetek za opóźnienie. Odsetki bowiem należą się zgodnie z powołanym przepisem za samo opóźnienie w spełnieniu świadczenia i stają się wymagalne już z chwilą bezskutecznego upływu terminu świadczenia głównego. Stanowią one przewidzianą ustawą rekompensatę w razie niespełnienia świadczenia głównego w terminie.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd orzekł jak w sentencji na mocy powołanych przepisów.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c w zw z art. 108 § 1 kpc obciążając pozwanego jako przegrywającego sprawę kosztami procesu poniesionymi przez powoda. Na koszty te złożyła się opłata sądowa w kwocie 734 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 2.400 zł (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, Dz.U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.), oraz 800 zł tytułem wydatków poniesionych przez powoda w związku z opinią biegłego.

SSR Marek Jałowicki- Paruch

S/

- odnotować uzasadnienie,

- odpis wraz z odpisem wyroku z 20.07.2015r. doręczyć pełnomocnikowi powoda r.pr Ł. P.,

- kal. 2 tygodnie

B., dnia 24.07.2015r.